

עמת (חיפה) 657-10-24 - אדham יאסין (עוצר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (חיפה) 657-10-24 - אדham יאסין נ' מדינת ישראל מהוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 657-10-24

אדham יאסין (עוצר)

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המוזי בחיפה

[02.10.2024]

כבוד השופט דיו אריאלי

החלטה

בפני עורך על החלטת בית משפט השלום בקרים במ"ת 5435-09-24 מיום 30.9.24, במסגרת הורה בית המשפט
קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

רקע וטענות הצדדים:

1. נגד העורר (ונגשם נוספת, אשר עניינו הסתיים בינתיים) הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירה של שהיה בלתי חוקית, בניגוד לסעיף 21(1) ביחד עם סעיף 12(4) לחוק הכניסה לישראל. על פי כתוב האישום, העורר הוא תושב
איior יהודה ושומרון, והוא נזRET ישראל. בתאריך 20.9.24, בשעות הערב נמצא העורר באתר בנייה בנהריה, כשaan
בידו היתר כניסה או עבודה. העורר נכנס לישראל בתאריך 22.8.24, דרך פרצה בגדר.

2. עם הגשת כתוב האישום הוגש בקשה בקשר מעצר. בדיון מיום 29.9.24 חלק העורר על קיומן של ראיות לכואורה.
לטענת העורר הוא החזיק בהיתר שהוא בישראל אשר הופקע ביום 20.7.24, אך מחומר החקירה עולה כי תוקף
ההיתר של העורר הוואר מיום 4.8.24 ועד יום 4.2.25. אין כל ראייה המלמדת על כך שהעורר היה מודע לכך
שהיתר שהחזק - הוקפא. מכאן, לטענת העורר, הרי שלא התקיימו יסודות העבירה. עצם העובדה כי העורר נכנס
 לישראל דרך פרצה בגדר אינה מעלה או מורידה, כיוון שהעורר החזיק בידיו יותר תקף.

3. ב"כ המבקשת טענה כי לעורר אין אישור כניסה לישראל. ביום 20.7.24 הופקע היתר, ו"הkokfa" זו כוחה יפה
עד ליום מעצרו של העורר אף מעבר לכך. העובדה כי העורר נכנס לישראל דרך פרצה בגדר מלמדת כי לא ניתן לתת
בו אמון.

4. בהחלטתו מיום 30.9.24 קבע בית המשפט كما כי בידי המשיבה ראיותلقואורה להוכחת אשמו של העורר. חומר החקירה בעניינו כלל בעיקר עדות עובד ציבור להוכחת העדרו של היתר שהיה חוקית בישראל - וחיקירתו לאחר המעצר, במסגרתה טען כי בידו היתר נקבע כי אין בריאות המאשימה אינדיקטיה לכך שהקפתה היתר מיום 27.4.24 הובאה לידיעת בעל היתר, לרבות משמעות 'הקפאה' זו. הקושי בעניין זה מתחדד בכך העובה כי לאחר ההקפאה, חודש היתר ביום 4.8.24.

5. על פי קביעות בית המשפט كما - ובהתאם לטעות עובד הציבור שבתיק החקירה - היתר המוחודש (מיום 4.8.24) אינו אפשר כניסה לישראל, שכן הוקפה עוד לפני חידשו. יש לתהות על היגיון בפועל חידוש היתר מיום 4.8.24, שכן אם היתר המוחודש אינו ישים - מדוע יש לחידשו? מדוע לא למתרן עם החידוש עד סיום תקופת 'הקפאה'? על אף האמור, המקום לבחון ההסברים לתהיות אלו הוא בתיק העיקרי. לעומת זאת, די בטעות עובד הציבור להוכיח לכואורה כי העורר לא החזיק בעת הרלבנטית בהיתר המאפשר כניסה לישראל. אשר למודעות של המשיב כי אין בידו היתר כניסה/שהיה כדין, הרי שאופן כניסה של העורר מלמד על כך שהעורר היה מודע לכך שההיתר שבידו אינו אפשר כניסה כדין.

6. לעניין עילת המעצר, קבע בית המשפט كما כי קמה עילה ברורה של חשש להימלטות מהדין. עילה זו ניתנת לאין במקרים המתאים, אך הדבר תלוי בסביבות. במצב בו נתונה המדינה יש השלה על מידת האפשרות ליתן אמון בעורר כי יכבד את תנאי העורבה ויתיצב למשפט. נקבע, כי על רקע המצב הביטחוני השורר כיום, העונש הצפוי לעורר ככל שיורשע, טיפול התנהגוותו ואופן כניסה לישראל - לא ניתן לתת בעורר אמון כי יענעם המשך מפטו או ימנע בעמיד מכינה לישראל ללא היתר. משכך - הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

7. מכאן העורר, במסגרתו שב בא כוחו וטען כי מדובר למי שהחזק בהיתר כדין: היתר שהחזק "הקפאה" ביום 20.7.24, אך בהמשך ניתן לו היתר, החל מתאריך 4.8.24 ועד יום 4.2.25. מדובר לפיכך בהיתר כדין אותו החזק העורר בעת שנעצר, וכי חידוש היתר ביום 4.8.24 ביטל למעשה את ה'הקפאה' של היתר מיום 20.7.24. אף אין כל ראייה כי דבר הקפותו של היתר - הובאה לידיעתו של העורר.

דיון והכרעה:

8. לאחר שענייתי בתיק החקירה ונתתי דעת לייעוני הצדדים נחה דעתך כי דין העורר להידחות.

9. בידי המשיבה ראיות לכואורה לביסוס אשמו של העורר. אקדמים ואצ"ן - העורר, על פי הודעתו, נכנס לישראל דרך פירצה בגדר (הודעה מיום 20.9.24, ש' 13). לטענותו, עשה כן כיוון שהמעבר היה סגור (שם, ש' 23). העורר אישר בחיקירתו כי ידוע לו שעצם הכניסה לישראל דרך הגדר מהווה עבירה על החוק, אך לטענותו - נאלץ לעשות כן כיוון ש"יש לי משפחה ילדים והייתי צריך, אין לי כספ" (שם, ש' 25).

10. במנוטק שאלת קיומו של היתר שהיא בישראל - די באמור כדי לבסס ראיות לכואורה לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בניגוד להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל. זאת, מאחר וסעיף 7 לחוק הנ"ל קובע כי כניסה לישראל - של אזרח ישראלי או של אזרח שאינו ישראלי - תיעשה רק באחת מתחנות הגבול, לאחר התיעצבות בפני קצין ביקורת גבולות. אין הבדל, לעניין התגבשות יסודות העבירה, בין מי שקיימת בעניינו מנעה להיכנס לשטח ישראל לבין מי שלא קיימת מנעה כאמור. מכאן, גם תושב הרשות שבידו היתר כניסה/שהיה כדין, אשר נכנס לישראל שלא דרך מעבר/תחנת גבול (אלא, למשל, דרך פירצה בגדר) - מבצע לכואורה עבירה של כניסה לישראל שלא כדין.
11. אשר לשאלת קיומו של היתר - על פי تعודת עובד הציבור המצויה בתיק [מספר ייח' בתיק החוקירה], העורר לא החזיק בהיתר כניסה לישראל לתקופה שנבדקה - מיום 20.9.23 ועד יומם 20.9.24. עם זאת, דומה כי אין מחלוקת שבמקביל חודשו היורטי העוסקה של העורר בישראל, לטובת עבודתו אצל המושיק מ.ע. כרמל הנדסה בע"מ [ר' מסמך 4.2.25 "בתיק החוקירה"]. רישויונות התעסוקה חודשו מעט לעת, כאשר החידוש האחרון הוא מיום 4.8.24 ועד יומם 4.2.25.
12. הייתה בית המשפט קמא, בדבר ההגיון והוחלת בחידוש היורטי העוסקה כאשר אישורי הכניסה לישראל "מקפאים" - במקומה. בנוסף, לא מצאת בתיק החוקירה ראייה המלמדת כי דבר הקפתה היתר נשלחה אל העורר או הובאה לידיתו משמעותה. עם זאת, בצדק ציון בית המשפט קמא בהחלטתו כי המקום לבירור היהות או והוא במסגרת ההליך העיקרי, וכי לעת הזו די בטעודה הציבורית המלמדת כי בעת הRELVENTIAL לא החזיק המעורר בהיתר בר תוקף המאפשר לו כניסה לישראל.
13. אשר למודעות העורר לאיסור הכניסה לישראל - הרי שהדברים נלמדים מהודעת העורר ומגרסתו שלו, לפיה ידע שהמעבר סגור, אך בשל דוחק כלכלי - נכנס לישראל דרך פירצה בגדר הפרדה.
14. אוסיף ואציג בהקשר זה כי יתכונו מקרים בהם מחזיק תושב הרשות בהיתר העוסקה אשר על פניו הוא בר תוקף, אלא שבשל הנחיות כליליות מסוימות (דוגמת סגר כללי המוטל בחגיג או מועד ישראל) - נאסרת כניסה תושבי הרשות לישראל. ברי עניין כי במצב שכזה - תושב רשות המזווהה כי המchosום סגור, ונכנס דרך פרצה בגדר - לא ישמע בטענה כי נכנס לדין נוכח היתר העבודה שבידו. כך גם בענייננו.
15. אשר לעילת המעצר, הרי שהחלטת בית המשפט קמא מפורטת כדיבע, ואין לי אלא לחזור על קביעותיו המבוססות. לעת הזו, נוכח הרגשות הביטחונית ומצב החירום החיריג בו אנו מצויים, נוכח החומרה ברף הענישה, פרצה בגדר הפרדה), נוכח הרגשות הביטחונית ומצב החירום החיריג בו אנו מצויים, נוכח החומרה ברף הענישה, גרסת העורר כי נכנס לישראל בשל דוחק כלכלי ומצב של "אין ברירה", נוכח היעדר ערובה אפקטיבית - הרי שלא ניתן לתת אמון בעורר כי יתייצב להמשפט (או כי ימשיך לבצע עבירות ולהיכנס לישראל בניגוד לדין). לא מצאתי לפיקח כל שגגה גם בהחלטת בית המשפט קמא לענייןUILT המעצר, עצמותה, והיעדר ההלימה בינה לבין העורבה המוצעת.
16. שלא נפלה כל טעות בהחלטת בית המשפט קמא - אני דוחה את הערר. ההחלטה בית המשפט קמא מיום 30.9.24 בדבר מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו - תיוותר על כנה. המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדים.
- ניתנה היום, כ"ט אלול תשפ"ד, 02 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.